

ויקחו איש מזהתו ויתנו עליהם אש וישלכו עליהם קטרת
ויעמדו פתחו אהל מועד ומושה ואהרן וקהל עליהם קרו
את כל העדה אל פתחו אהל מועד וירא כבוד יהוה אל
כל העדה וידבר יהוה אל מושה ואל אהרן

לאמר הברלו מחר העדה הזאת ואכלה אתם כרוצץ
ויפלו על פניהם ויאמרו אל אלהי הרוחות לנל בשר האש
אחד יחטא ועל כל העדה תקיף וידבר

יהוה אל מושה לאמר דבר אל העדה לאמר העלו מסנני
למשיב קרו דהן ואבירם ויקם מושה ויך אל דהן
ואבירם ויכלו אזורי זקני ישראל וידבר אל העדה
לאמר סורו לא מועל אהלי האשעים הרשעים האלה ואי
תעו בל אשר להם פך הספו בל חטאתם ועלו מעל

משיב קרו דהן ואבירם מסנני ודהן ואבירם יטאו
זנבים פתחו אתליהם וישיהם ויניחם ויפם ויאמר מושה
בזאת הרעף כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים
האלה כי לא מלבי אם כמות כל האדם ימרוק אלה
ופקדה כל האדם יפקר עליהם לא יהוה שלחני ואם
ברואה יברא יהוה ויפגתה הארמה את פיה ובלעה

אתם ואת כל אשר להם וירדו דוים שאלה וידעתם
כי נאצו האשעים האלה את יהוה ויהי כנלחו לדבר את
כל הדברים האלה ותבקע הארמה אשר תזוהתם ותפתח
הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בהיתם ואת כל האדם
אשר לקרו ואת כל הרכוש וירדו הם וכל אשר להם
דוים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאברו מתוך הקהל

וכל ישראל אשר סביבתיים נסו לקבלם כי אמרו פך
תבלעו הארץ ואש ינאה מאת יהוה ותאכל את החמשים
ומאתים איש מקריבי הקטרת וידבר יהוה
אל מושה לאמר אמר אל אנעזר פך אהרן הכהן וירם
את המזוזת מבין השרפה ואת האש זרה תלאה בו

קדשו את מזוזת החטאים האלה בנפשיתם ועשו אתם
רקעי פוזים נפוי למזבח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו
ויהיו לאות לפני ישראל ויקח אלעזר הנגה את המזוזת
הנזושה אשר הקריבו השרפים וירקעם נפוי למזבח זמון
לפני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא
מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני יהוה ולא יהיה
נקרו ובלעדו כאשר דבר יהוה ביד מושה לו

וינלו כל עדה בני ישראל נמזזת על מושה ועל אהרן
לאמר אתם המתם את עם יהוה ויהי בהקהל העדה על
מושה ועל אהרן ויפנו אל אהל מועד ויהיה כסדו
העץ וירא כבוד יהוה ויבא מושה ואהרן אל לפני אהל
מועד וידבר יהוה אל מושה לאמר הרמו

מחר העדה הזאת ואכלה אתם כרוצץ ועלו על פניהם
ויאמר מושה אל אהרן קח את המזוזת והן עליה
אש מעל המזבח ושים קטרת והולך מהרה אל העדה
וכפר עליהם כי ינא הקטף מלפני יהוה החזל הנגם
ויקח אהרן כאשר דבר מושה וירץ אל הוך הקהל
והנה החזל הנגם בעם ויהן את הקטרת ויבפר על
העם ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המזפה